

A valóságteremtés metafizikai megfontolásai.

Article URL

www.asztrologia.ro/

Author

Dénes Mária

Published: December 13, 2018, 1:08 pm

Dénes Albert Valóság teremtés annyira lésszetartozik, hogy hajlamosak vagyunk csak a teremtett valóságot tekinteni az egyetlen valóságnak. Legalábbis a szemjézetan szászé. Á-gy diktálja, hogy a szemkura adott, a teremtett, az eláttánk ill valóságot áfixáltan teljes valóságnak fogjuk fel.

Hogy ezt a fixált, rágztett valóságot is csak tárdékes rászleteiben vagyunk képesek jál-rosszul tanulmányozni, az leginkább komikusan objektívizál magatartásunkból ered, hogy ne mondjak szemléletet. Amikor a modern gondolkodás álvonala oda jutott, hogy kijelenthette: vgre sikerült a gondolkodást megtisztítani a metafizika gomolygás kátdátul, akkor már az is bekövetkezett, amire azt szokták mondani, hogy a fárdázzel egyt a gyermeket is kiáltik.

Hajlamosak vagyunk nehezen észrevenni azt az egyszerű ténnyt, hogy a most szemkura adott valóság is eláult valamikor valahonnan, valahogyan és hogy folyamatosan j állapotok, kárlálmények, helyzetek, események, dolgok jelennek meg. Arra most nem terek ki, hogy mit értek az állapot, a ékálálmény, a éhelyzet, az éesemény szavakon, csupán annyit jegyez meg, hogy kálálnbáz metafizikai jelentéseket hordoznak, még akkor is, ha egy éelazábbá szávegben ágynevezett szá-noná-mikus kapcsolatba hozhatjuk ezeket.

Téjt, hisszük, tudjuk, látjuk, tapasztaljuk, hogy a valóság- ágymond- teremtődik, kárláttánk, bennánk és, hogy mi bele vagyunk ágyazva ebbe a valóságba. Ez ágy is van. Csakhogy az ember tudásul kell vegye, hogy -ebbül a folyamatból álmagát ki nem vonhatá don,- aktá-v/passzá-v, tudatos/tudattalan hozzáállással rászt vesz a valóság teremtésében.

Jelen árásom cálja, náhny, a valóságteremtésre vonatkozó megfontolást tenni. Annak árdékában, hogy ez minél mentesebb legyen a pszeudometafizikai káld homálytál, igyekszek a gondolatokat minél kávetkezetesebb, logikusabb formában levezetni.

Szándékosan egy teljesen rossz és egyáltalán nem márvadá pöldéjt mutatok be, nevezetesen azt, hogy hogyan teremthet egy árájt. Já olvasták. Egy árájt. Mondjuk, egy karárájt. Azt fogjuk megnázni, hogy hogyan fogom megteremteni az árájt. Ágáretes, nem? De, legalábbis, mint metafizikai experimentum.

Előbb azonban tisztázzunk le náhny, a teremtéssel kapcsolatos éelméleti alapveté.

Most csak egy metafizikai kijelentést teszek, kásább fány fog derálni a lányegre.

Az ige a teremté szá, és ugyanez az ige, szá, logosz az, amely a magá általi teremtés ártelmét is megadja.

Erre rászlegesen egyes gondolkozók is rájáltak, azért fektetnek olyan nagy hangsúly a szá

logikai, szemantikai, pragmatikai aspektusaira. Ezt mind úgy teszik, mintha csakis a helyes megismerés érdekében, beleértve a kommunikációt is tennék. Ez így is van, tényleg ezért is teszik. Csakhogy van egy olyan rejtett cél is, amit valószínűleg kontrollálnak vagy valószínűleg manipulációjuknak lehet nevezni, és ami abban áll, hogy a másik kősz valószínűleg elemeket minél magabiztosabban keze alatt tartsa. Ezt lehet csinálni, csakhogy ez nem visz kézelebb az embernek a valószínűleg teremtésben való részvételéhez. Pengelesre csak szolt logikával egy idő után inkább átmetszi a valószínűleg szívet, mintsem hogy megörtené, hogyan és miért keletkezett ez a szív, és milyen szerepet játszott maga ennek a szívnek a megteremtésében. Mindez nem zárja ki, hogy valakinek nem lehet jó, és les logikája. Ha a metafizikai megörtesre használja ezt, akkor egy ársi se-gts a logika, ha csak egyedül lehetséges valószínűleg magyarul, akkor akadály. Ugyanis, a logikának az a szerepe, hogy a megörtesi folyamatokban megadja a gondolatok helyes szerkezetét, a gondolatok szisztematikus kritériumait, s nem pedig az, hogy a nyelvben magyarul szolgált. Menjünk tovább, ugyanis a gőrttem egy karát.

Ismerjük a metafizikának azt a valószínűleg modelljét, miszerint a teljes valószínűleg megnyilvánult és meg nem nyilvánult valószínűleg oszta fel. A megnyilvánult valószínűleg az, ami a szemünk elé áll, ez a teremtett, explicit, számunkra adott valószínűleg. Hogy mennyit látunk ebből, az más kérdés. Akármilyen furcsán hangzik, de a meg nem nyilvánult valószínűleg is fel lehet osztani és ebből élel lehet a lélektani egy olyan részt, amely ugyan még nem nyilvánult meg, de más tartalmaz olyan szellemi gyökereket, metafizikai lehetőségtartományokat, amelyek aztán átjutnak a megnyilvánulásba és konkrét, explicit alakot öltenek. Természetesen, ez csupán a megörtes célját szolgálja felosztás. Ilyen csak a valószínűleg van. (Utóbbi mondat nem elrész, humorként színtam).

Nos, megjelöltük azt a helyet, ahonnan a valószínűleg teremtés operáns elemei származnak. Szellemi gyökereknek lehet nevezni, amelyek a lélektani állapotok vagy ha úgy tetszik elmu-állapotok szellemi értelemben vett alakzataiba rendeződnek és egy-egy ilyen állapokra van egy szűz, az illető állapotot egybetartó logosz, amit kézzel nem ismerjük. Csupán kére tudjuk a rni a kélektani állapotokat a magunk jérosszul használt fogalmi nyelvvel, így számunkra ezek az állapotok, vagy teremtési elmu-állapotok úgy foghatók fel, mint lehetőségtartományok, amely tartalmaznak az illető állapotokkal kapcsolatos köveket, fogalmakat, korábbi tapasztalatok kölmény- és emlékkanyagát, öröket, köpzeteket stb.

Ezzel a valószínűleg szőrő, vagy- ha a valószínűleg gon a megnyilvánult világot őrtjük- élel valószínűleg elmu-állapotok közötti szőrő, az embernek ki nem kapcsolható, meg nem szűntetethető kapcsolata van. Erről nem tudni annyit jelent, hogy az ember metafizikai természetű állapotaiban számunkra is örthetetlen helyzeteken keresztül sodródik, zavarosabbnál zavarosabb kélektani közelet (lásuk meg, hogy ez is egy állapot!-mőghozzá olyan, amelyre az állapotot megnevező szűz is van, szanszkrit nyelven avidja, magyarul más fogalmiasabban tőredőskes kőbasőg, alvajás).

Ne felejtjük el, hogy a szűz, az ige, a logosz nem csak teremt, hanem amit teremt, annak megadja az őrttemét is. Ez részben azt jelenti, hogy ha így tudnánk teremteni, akkor a teremtés egyszerre lenne itatva értelemmel, részben pedig azt, hogy ha mégis valahol valamiben hiba csőzik be, akkor a hibás állapotot egészében megnevezni köpes logosszal ki tudnánk javítani a hibát. Ilyen logosszal kézzel nem igazán rendelkezünk, az emléttet példában szereplő avidja- s itt meg lehet emléteni magát a vidját, amely tőle köletes őbersőget jelent- nem a maga logosszerősen tudjuk rőgtőn-azonnal felfogni, s így annak ellenőre, hogy ezek a szavak logosszal rendelkeznek, eltart egy jó darabig, amíg igazán megörtesük. Olyan ez, mint amikor egy köpen kélektani állapotokat, vonalakat, szőnyalakat látunk és csak hosszas vizsgálás után ismerjük fel, hogy pl. egy arcot jelen-t meg.

Na, de most aztán már tényleg nekilátnak a beárgált karokra megteremtésnek.

Azonban még kérek egy kis félrelételemet. Amíg az ember, de jobban mondva az emberiség nyelvnek, az a gondolatbeli és képi világnak nincs meg az a logosz-szónvonal, amely a valóságghatáron (megnyilvánult-meg nem nyilvánult átmenet) szákságos a teremtésben való világos, áber, értelmes részvételhez, addig szákságoszerően csak azzal a késszlettel tud operálni, amellyel éppen rendelkezik. Ha teremteni akarok valamit, akkor a teremtés értelmét is meg kell adjam, a teremtett dologgal együtt. Ne felejtsek el, hogy a logosz teremt, de megadja a teremtés értelmét is. A teremtéshez szákságos világos, értelmes logosz, szám helyett csak ennek megfelelőbb formával rendelkezek, a teremtés értelmét sem tudom pontosan megadni, csupán jól-rosszul szszehozott metafizikai indoklással helyettesíteni. Erre azonban nagy szákság van, mert ha nem adom meg a teremtési szándékot az ténykedés metafizikai indoklatát, legalább valamilyen ácazást, mert alakban, akkor értelmetlen teremtést tudok csak végrehajtani, amely inkább lenne fekete mági, de legalábbis ilyenszerű ké-sorlet, mint értelmes teremtés.

Tehát, meg kell indokoljam, miért akarok ráteremteni.

Kezdjék:

- szákság van arra, hogy lássam az időt,
- elhatároztam, hogy időbeosztásomat tudatosabban fogom megszervezni, s maga az ára a konkrét használati értéknél, az időmórosen ké-vál egy szimbolikus hordozója annak a szándékotnak, hogy ezután jobban, értelmesebben, kévetkezésebben fogok bánni az idővel,
- asztrológiai nyelven szálv, harmánba akarok kerülni a Szaturnusszal, amelynek egyik legfontosabb jelentése az idő.

Indoklásnak, a teremtésbe való részvétel felelősségbeli kritériumának a megjelölésére ennyi elég, legalábbis tegyék fel, hogy igen. Ennyi legalábbis elegendő ahhoz, hogy lelkiismeretemmel annyira szszhangzásban legyen, miszerint tudhatom, hogy nem kévetek el semmilyen fekete mágiát, vagyis nem sörtem meg az áEgyetemes Teremtésszellemét tényleg.

Ámbár:

- karra eddig én az ázletben vettem, a munkahelyemen teljesített szolgáltatást kapott páznen, hacsak ándákba nem kaptam, ha jól emlékszem, kért ára, egészes áletemben, Igen ám, de:

- a munkahelyemen teljesített szolgáltatásnak olyan feltételei vannak, amelyekkel ha valamiképpen nem rendelkeznek, nem tudnak ott szolgáltatást teljesíteni, kévetkeztetésképpen nem kapnak páznt, továbbá menve, pedig nem tudnak ára venni.

Kézzánságosan és kélsádulegesen azt lehet mondani, hogy elvágzek egy adott munkát, amire kapok egy bizonyos pázntásszeget. Erre aztán éppen azt áeteremthetek, amire elegendő. Vethetek ára, krumplit, ruhát, aztán ha elfogy a páznt, áemár semmit sem tudok teremteni, vágge a varázsnak. Csakhogy én nem varázsolni akarok, hanem a teremtést megörteni.

1. ára nem csak vethetek, hivatalos munkahelyemen kapott páznttal, hanem kaphatok is valakitől.
2. Nem csak a munkahelyemen fejthetek ki olyan tevékenységet, amely szszeféggésben áll bizonyos teremtéssenergiával, a-gy a áepázntenergiával.
3. Kiderülhet, hogy metafizikai indoklatom- hogy miért kell nekem az ára- nem helytáll, a-gy ahhoz, hogy az idővel harmánba kerülni, nem egy áj, szóp, mutatás, elégáns karra kell. Lehet, hogy a kezembe kerül egy olyan kényv, amit még meg sem kell vegyek, amelyből sokkal

többet megtudok az értelmesebben egyben hasznos élethelyzetekben, mint amit egy karra birtoklásra nyújt.

Figyeljtek meg jól az eddigieket:

1. Egy karra kell nekem, azzal a metafizikai indoklással, hogy ez segít az idővel való harmóniában kerésszel, a maga szimbolikus és praktikus módján.
2. Karra van ugyan az életben is, amit pánzzal meg lehet venni, de engemet most a karral teremtesem érdekelt.

Ez a fajta karral ott van a meg nem nyilvánult világban, ahol azonban nem tud úgy ott lenni, mint karral, hanem csak úgy, mint a karraival kapcsolatos összes szellemi, mentális, kápi, fogalmi stb. élethelyzetben való részvétel, úgy, mint:

-időmódszer

-az időmódszer élethelyzet (a világgal együtt: hogy eligazodhassunk az időben, hogy be tudjuk osztani, hogy szimulálni tudjunk vele stb.)

-magának egy karraival valamilyen élethelyzet vagy akár elmosódottabb kápi

-egy karra viselkedésnek élethelyzete

-az én metafizikai indoklatom (miért kell nekem egy karra)

-az idővel, az időmódszerrel, időbeosztással kapcsolatos fogalmak, gondolatok, stb.

Nos, mindebből ami megvalósul, lehet, például, egy karra, ami persze nem a semmiből állt elő, hanem valahol valakik előkészítették. Ez nem jelenti feltétlenül azt, hogy csak jár megteremtett dolgokat lehet beszerezni és ezt még ráadásul teremtesnek is nevezni. Gondoljunk arra, hogy az a technológia, amellyel ma sorozatban járunk, az állthatnak elő, és elrhető, hogy az osztogathatók, valamikor még nem volt megvalósult világ, vagyis a meg nem nyilvánult világban volt. De sok ember kápi-kápi és egyétt éldegeltek azon, hogy élethelyzetek a számkra adott, megnyilvánult világban. Én konkrétan nem dolgoztam ezen. De kell egy karra. Azt, hogy miért, mondtam. És ez a lényeg, hogy a élethelyzet-re való világot kimondtam, mert itt jár a metafizikai fordulat. Nem biztos, hogy indoklásomnak egy karra felel meg. Lehet, hogy karra is szerepelhet benne, lehet, hogy annyira nem is fontos. Ha nem fontos, attól még lehet, hogy meglesz az karra is, azonban utálag esetleg beláthatom, hogy amit el akarok érni, abban valószínűleg az karra nem is játszik lényeges szerepet.

Az, hogy a karraival csak úgy, élethelyzet a meg nem nyilvánult világban a élethelyzetek valószínűleg, vagyis élethelyzet materializálják egy karraival, ki van zárva. A meg nem nyilvánult világban, amit egyesek a semmivel, vagy a nem-léttel azonosítanak, nincs olyan, ami egy konkrét, adott karra olyan előformája lenne, amire csak hipp-hopp, csak jár kell adni egy mágiikus technika segítségével az anyagi ruhát, s jár kápi is a karra.

Ha mégis elhiszi valaki, s tényleg ilyen élethelyzet tapasztalatai is vannak, arra kellene felelőnie, hogy valószínűleg szubjektív tényleg olyan mádon mádos-totta, amelynek kapcsán fennáll az veszély, hogy a valószínűleg nem fogja többé megkérni a valószínűlegnek tényleg. Nagyon fontos ez. Sokkal jobb, már vadabb valószínűlegnek tartani azt, hogy karra, mint időmódszer eszköze, úgy lehetségesek, ha valaki vagy valakik azokat elkészítik. Mindez nem jelenti azt, hogy az ember nem vehet részt a teremtesben.

Az is részt vesz valamilyen mádon a teremtesben, aki az karraival kápi-ti.

Amikor az ember állapotokat teremt, akkor a fogalmak, a képek, a teremtés metafizikai, szellemi gyökerei mintegy ¼késbe lépnek, a mag konkrét alakot nem állítva valóságban a cefelbrednek. Az azt az állapotot kezdik kialakítani, a megnyilvánult valóságba vinni, amit az ember cefelbrestett.

Nyilván, hogy nem létezik olyan metafizikai gyök, amely egy konkrét Á-ra meg nem nyilvánult elµformája, de létezik olyan metafizikai gyök, amely a ezt mondja el, hogy a számunkra májr adott valóság elemeibµl hogyan lehet egy idµmórsre alkalmas szerkezetet készteni. Hogy ilyen van, arra onnan tudunk visszavetkezteni, hogy valamikor nem voltak Á-ik, azt;n lettek. Ha ez nem elég meggyµzµ, mert nincs bizonytók arra, hogy volt olyan idµszak, amikor nem volt Á-ra, akkor mondhatjuk azt, hogy biztosan volt olyan idµszak, amikor az embernek halvány fogalma sem volt arra vonatkozóan, hogy elektromos-digitális szerkezetekkel, Á-ikkal is lehet idµt morni. Azt;n a gondolat, a lehetµség a megfogant a emberben és meg is valósá-tott, azaz el is kész-tett ilyen szerkezeteket.

A lényeg mindig az marad, hogy van olyan állapot, amelyben van idµ és fontos; v;lhát, hogy ezt márk¼k, beosszuk. Az erre alkalmas eszközzel elkész-tése májr egy májsodik mozzanat, nem kevésbé fontos, ugyan, mint az elsµ, de mindenképpen az alapállapot elsµdleges valóság;g;ba ágyazottan jelenik meg.

Ágy teljesen értelmetlen, hogy valaki mágikus hatalmak segítségével teremt, materializál egy Á-ít. Félleleges, de esetenként inkább káros misztifikáció. Ha sikerül is ilyesmi valakinek, valójában nem egy Á-ít teremtett, hanem egy olyan állapotot, amelyben vissza lehet élni teremtµ, vagy mágikus hatalmakkal. Ennek pedig beláthatatlan következményei vannak. Kélsµdlegesen fogalmazva, az illetµ ember egyszerűen beleµr¼lhet az ilyesfajta teremtésbe, amely állapot-gondolom- egy ember számára sem kívánatos, megvalósá-tásra érdemes állapot.

Ezért hangsúlyozom, hogy az ember a meg nem nyilvánult és a megnyilvánult valóság;g;g határán állva, tulajdonképpen egészen állapotokat hoz át a megnyilvánult valóság;g;ba. Ezeknek az állapotoknak szíbeli, fogalmi, gondolatbeli s egyb tartalma van, amelyeknek lényegi központjuk szízfoglalán szíva nem más, mint: az illetµ állapot logosza, így, az állapotot megteremtµ és egyben megnevezµ, értelmében megvilágá-tá szí, amely nem ógy szí, mint például az a Á-ra a, hanem az egészen állapot alaplogosza, így, szava. Ilyen a állapotnevet nem igaz;n tudunk, csak kárbe-r; sokat, például:

- állapot, amelyben az idµ mórse fontos
- az idµmórs eszköze, célja
- az idµvel való harmáni; baker¼lé
- maga az idµ képzete, fogalma
- az események egymá;nis;ga
- magának az Á-ának a a belsµ képe
- az a Ázet, amikor az idµt mrem, az emlék, amikor az idµt mrtem
- idµvel kapcsolatos Á-rs; sok- pontoss;g, sietés, elésés stb., stb.

Mindennek van egy lényegibb s¼r-tése, mondjuk:

- aAz ember az idµben
- aEmber, akinek fontos az idµ
- aAz idµt mórµ ember stb.

Ez persze nem magának az állapotnak a neve, nem az állapotot teremtµ és megnevezµ szí, ige, logosz, hanem ennek csak tbbé-kevésbé sikeres kár¼l-r; sai. Egyelµre be kell érk¼k ezzel. Ennek is van valamennyi logosztartalma és ereje. Beláthat, hogy az aAz ember az idµben,

â€œEmber, akinek fontos az idÅµâ€•, â€œAz idÅµt mÅ©rÅµ emberâ€• Å¡llapotleÅ¡rÅ¡ sok sokkal tÅ¡gabb szellemi horizonttal rendelkeznek, mint a â€œKarÅ¡rÅ¡t viselÅµ emberâ€•, vagy, mint a â€œKell nekem egy karÅ¡raâ€•, â€œEgy karÅ¡rÅ¡t akarokâ€•, â€œLesz egy karÅ¡rÅ¡mâ€• stb.

Az a kÅ¡sÅ©let, hogy minÅ©l Å©lesebben elkÅ©pzelve egy karÅ¡ra kÅ©pÅ©t Å©s ehhez mÅ©g mÅ¡gikusan hatÅ¡ szavakat mondogatunk pozitÅ¡v eredmÅ©nnyel jÅ¡rhat, csak az a baj, hogy a teremtÅ©s metafizikai lÅ©nyegÅ©nek megÅ©rtÅ©sÅ©hez nem visz kÅ¡zelebb. â€œBeidÅ©zhet magÅ¡nakâ€• az ember egy karÅ¡rÅ¡t, de nem Å©rti meg azt az Å¡llapotot, amelyben a karÅ¡rÅ¡jÅ¡val mÅ©regeti az idÅµt. Metafizikai igÅ©nnyel akkor lÅ©pek fel- a karÅ¡ra pÅ©ldÅ¡jÅ¡nÅ¡l maradvá- ha az Å¡llapot, vagy Å¡llapotok egÅ©szÅ©t meg akarom Å©rteni. Vagyis olyan Å¡llapotot akarok teremteni, amelyben vilÅ¡gossÅ¡ vÅ¡lnak szÅ¡momra az idÅµvel kapcsolatos kÅ©rdÅ©sek Å©s ezeknek lehetsÅ©ges megvÅ¡laszolásai. Å•gy, egyÅ¡ltalÅ¡n nem kÅ¡telezÅµ, hogy pontosan egy karÅ¡ra kell ehhez. Lehet, egy olyan kÅ¡nyv, amely egy-kÅ©t, a kÅ©rdÅ©semmel kapcsolatos mÅ©rvadÅ¡³ informÅ¡ciÅ¡t ad, tÅ¡bbet Å©r- ilyen szempontbÅ¡l- mint egy egÅ©sz karÅ¡ra-gyÅ¡jtemÅ©ny.

MÅ©g mindig marad egy lÅ©pÅ©s. A metafizikai indoklat. MiÅ©rt kell nekem olyan Å¡llapot, amelyben jobban megÅ©rthetem az idÅµt? Ugyanaz az indoklÅ¡s itt is Å©rvÅ©nyes lehet, ami egy karÅ¡ra â€œmegteremtÅ©sÅ©nekâ€• szÅ¡ndÅ©kÅ¡nÅ¡l szerepelt. AzÅ©rt akarom egyÅ¡ltalÅ¡n jobban megÅ©rteni az idÅµ lÅ©nyegÅ©t, mert Å©gy gondolom, ha jobban megÅ©rtem, akkor jobban is tudok harmÅ¡niÅ¡ba, Å¡sszhangba kerÅ¡lÅ¡ni, egyÅ¡ttlÅ©tezni, egyÅ¡ttlÅ©lni vele, mÅ¡rmint az idÅµvel. Hogy mindezt miÅ©rt? AzÅ©rt, mert nem akarok az â€œaz idÅµre valÅ¡³ tekintettel nem-levÅ©sâ€• Å¡llapotÅ¡ba Å©s egyben tÅ©vedÅ©sÅ©be esni, hiszen, bÅ¡r lehet, hogy vannak â€œidÅµfÅ¡llÅ¡ttiâ€• Å¡llapotok, itt, a fÅ¡ldi Å©letÅ¡nkben fontosak azok a tÅ©nyezÅµk (Å¡llapot-tÅ©nyezÅµk), amelyeket az idÅµ fogalmÅ¡nak, mÅ©rÅ©sÅ©nek, beosztÅ¡sÅ¡nak stb. segÅ¡tsÅ©gÅ©vel adunk (teremtÅ¡nk) meg.